

Med sin hvite sand og sitt klare vann må signaturhullet på Lofoten Links være et av de mest fotograferte golfhullene i hele verden. Og akkurat det er en av ingrediensene til suksessoppskriften som har skapt den enorme veksten i nord.

SLIK VANT DE VERDEN

Lofoten Links er kåret til verdens råeste golfopplevelse og fortsetter å klatre på rankingene. Men veien til toppen har vært lang. Omtrent like lang som reisen til noen av gjestene.

TEKST: Nicolai Landmark // FOTO: Tom Erik Andersen og Nicolai Landmark

Midt mellom fjelltoppen Hoven (368 moh.) og havet ligger den unike golfbanen. Uansett hvilken vei du ser, er de to og flere andre naturelementer i synsfeltet.

Oh my god, what a place. This course is not like anything we've ever played before, utbryter amerikanerne Dave og Sherri Bossung.

Ekteparet er en del av en vennegjeng fra Florida som har tatt den lange veien fra Tampa Bay til Gimsøya i Lofoten. Til tross for at klokken knapt er tolv, er de midt i sin andre runde for dagen.

– Første tee-off var klokken fire i morges. Det var helt nydelig å spille i soloppgangen. Det føltes som om vi var de eneste i hele verden, forteller Sherri.

Med badetøy under golfklærne tok de sprekeste seg også en morgendukket i Norskehavet mellom de to rundene.

Den norske naturen er ganske annerledes enn hva amerikanerne er vant med hjemme i Florida.

VERDENS RÅESTE. «Vill. Provoserende. Inspirerende.» Det er ordene daglig leder Frode Hov bruker for å beskrive golfbanen ytterst i havgapet. Allerede på det første hull let forstår man hvorfor. Der kan man enten gå for den forholdsvis trygge fairwayen eller forsøke å slå over havet. Da må man riktignok fly ballen over tang, tare og en steinur for å komme seg trygt i land. På innspillet er naturen like mye på spill, for om man slår for langt, er det ikke mange meter før ballen ruller ut i enten lyng eller i havet.

Kampen mot naturen fortsetter med en gang hvor man på signaturhullet bokstavelig talt slår ut på en halvøy, og hvor man må gå over stranden for å komme til greenen.

– Målet har alltid vært å skape noe unikt. «Å skape verdens råeste golfbane» hang på et skilt over kontordøren min. Hver dag jobber vi for å komme litt nærmere det, sier Frode Hov.

Da banen åpnet i 1998, så den veldig annerledes ut enn nå. Den gang var det kun seks hull, nærmest som en test for om det var markert for en golfbane i regionen. Siden kom det først tre hull til, så ytterligere to. Atten hull åpnet først i 2015 da blant annet et godt samarbeid med Suzann «Tutta» Pettersen var viktig for å få publisitet og litt stjernestøv inn i miksen.

Men det er banen som høster komplimentene, og det er den som får golfere fra alle verdens hjørner til å dra nord for polarsirkelen i jakt på de gode opplevelsene.

INSPIRASJONEN. Amerikanerne Dave og Sherri Bossung fikk ideen om å dra til Lofoten Links for to år siden. Da så ekteparet en magasinfor side med det ikoniske hull to på coveret. Bildet er det samme som er på forsiden av denne utgaven av Norsk Golf, hvor den svenske stjernefotografen Jacob Sjöman har forevigeget øygreenen med nordlyset dansende på himmelen.

Egentlig skulle de bare ta med seg ett vennepar, men for hver gang de fortalte ►

DEN LANGE REISEN. Amerikanerne er ikke alene. Hvert eneste år tar tusenvis av mennesker den lange turen til Nord-Norge for å spille golf. I mange tilfeller starter reisen fra den andre siden av kloden, enten det er Australia, Japan, Taiwan eller Emiratene. Naturligvis også fra Europa. De siste årene har Lofoten Links sett en eventyrlig utvikling og er på mange måter den nest største golfstjernen her til lands, kun bak Viktor Hovland.

Den utviklingen har ikke kommet gratis. På samme måte som at midnattssolen aldri bryter horisonten mellom mai og juli, har motivasjonen til ildsjelene bak eventyret aldri blitt svekket.

om banen, reisen til målet og Norge som turistdestinasjon hang flere seg på. Til slutt ble de mange nok til å fylle en minibuss.

– Siden jeg begynte å spille golf, har jeg samlet på baner, men denne opplevelsen er noe for seg selv, mener Dave.

– Lofoten Links er virkelig noe alle bør ha på «bucket-listen» sin.

Det er ikke tilfeldig at paret fra Florida fikk umiddelbart lyst til å oppleve banen med egne øyne. Det er nøye planlagt og tilrettelagt av Frode og gjengen hans. Gode bilder har alltid vært en sentral del i markedsføringsarbeidet til klubben.

– Helt fra start har vi hatt fokus på å videreformidle en følelse. En følelse av å kjempe mot deg selv og mot naturen. En viktig måte å fortelle denne på er gjennom bilder, forteller Hov.

Hullene som strekker seg langs fjæra på

Gimsøya, har lenge vært et yndet motiv for fotografer. Kontrastene, lyset og ikke minst nordlyset i vinterhalvåret blir best formidlet gjennom bilder.

– Men aller høyest på listen har vi den gode kundeopplevelsen. Produktet Lofoten Links må leveres på egen hånd, alt annet er bare i tillegg, mener Hov og peker utover åpningshullet.

– Bare ta det utslaget her. Man står på en klippe, og så skal du legge ballen på en tretti-meters bredde langt der borte. Sånne som oss klarer det kanskje en av ti ganger, og det er jo dritkult. Det er historien du forteller videre, ikke de åtte ballene som gikk i havet først.

UTFORDREREN. Å bryte gjennom og komme seg opp på golfhimmelen er vanskelig. Spesielt når konkurransen er verdenskjente destinasjoner i et miljø som er notorisk for å være konservativt og tradisjonelt. For når man

Frode Hov har hele livet jobbet med å utvikle en av verdensråeste baner her i Lofoten. Men selv med all suksessen er ikke arbeidet over.

Innimellom lyngen og steinrøysene er linksbanen utformet.

«Helt fra start har vi hatt fokus på å videreformidle en følelse. En følelse av å kjempe mot deg selv og mot naturen.»

tenker på baner som er på «bucket-listene» til ivrige golfspillere verden over, kanskje til og med din egen, går tankene fort til Storbritannia eller USA. De går i hvert fall sjelden nordover. Det var Frode klar over, selv om han innerst inne visste hva han satt på.

– I starten brukte jeg mye tid på å tenke over hvordan man skaper en attraksjon. Hva må til for å skape en bane som skiller seg ut?

Ved barndomshjemmet på Hov gård lå naturen til rette for å bygge nettopp det – en attraksjon.

Ideen til en golfbane kom opprinnelig fra en venn av Frodes far, men det ble raskt en drøm for hele familien. På begynnelsen av 90-tallet begynte man jobben med å få en golfbane i området. De fikk området regulert, men prosjektet ble lagt på is da finansiering ikke kom på plass.

Frode flyttet samtidig til Lillehammer for å studere reiseliv. Da han kom tilbake igjen, var det han som tok opp arbeidet med planlegging av ny bane for å oppfylle løftet han hadde gitt sin nå avdøde far. Denne gangen

med lokale investorer på laget, og i juli 1998 kunne lokalbefolkningen for første gang prøve den splitter nye sekshullsbanen.

– Det var kjærligheten til stedet og plassen her og ikke kjærlighet til golfen i seg selv som gjorde at golfprosjektet ble påbegynt, forteller Frode som allerede da hadde en anelse om hva slags potensial som lå i bunnen.

– Man skal gjøre mye feil om man ikke lykkes med det landskapet vi har her, erkjenner Hov.

Både i boligmarkedet og for en golfbane

er lokasjon noe av det aller viktigste. Hele tiden har forvaltningen av dette fortrinnet vært viktig. Man må vite hva man har for å kunne utnytte det på best mulig vis. Derfor har dramaturgi ofte vært høyt på listen til gjengen bak Lofoten Links. Både i historien som formes av rekkefølgen på hullene, men også for hvert enkelt hull.

– Vil spiller på de ville omgivelsene som er rundt oss, og vi ønsker å oppfordre til den leken som golf er, samtidig som vi viser respekt for de tradisjonelle verdiene som golf har, sier Hov.

– Det er en balansegang selv om noen sik-

kert blir provosert over måten vi gjør ting på. Sikkert her til lands også, medgir han.

TOPP HUNDRE. Frode Hov er sikker på at barndomsdrømmen aldri hadde nådd disse høydene om de ikke hadde pushet grensene.

– Jeg tror vi har lyktes fordi vi har turt å gjøre noe nytt, mener han.

Siden Lofoten Links ble en 18 hulls-bane i 2015, har pilen kun pekt oppover. Først ble den kåret til Norges beste golfbane, så Skandinavias. Deretter en av Europas beste. I 2022 ble den kåret til kontinentets, og dermed en av verdens, råeste.

Året senere kom den foreløpig sterkeste prestasjonen når det gjelder rangeringer og kåringer. I november i fjor kom linksbanen på Gimsøya for første gang på anerkjente Golf Magazines topp-100 liste. Rett inn på 88. plass over alle golfbaner i hele verden med andre drømmebaner som Whistling Straits, Royal Liverpool og Bandon Dunes bak seg.

«Who knew that golf inside the Arctic Circle could be so intoxicating?», het det blant annet i begrunnelsen til vurdererne.

– Jo høyere dere kommer på listene, jo høyere blir forventningene til gjestespillerne

som bruker tid og penger på å reise langt. Hvordan er det å leve med det presset?

– Det har jeg faktisk ikke tenkt på, svarer Frode med et glimt i øyet.

– Joda, selvfølgelig har vi det. Det er veldig artig, og vi prøver hele tiden å være ærlige på det. Målet er at folk får det de ser på bildene og den opplevelsen de forventer, og heldigvis får vi gode tilbakemeldinger.

«**NÅ ER DET NOK**». Selv om mye lå til rette for å ta golfverdenen med storm, har det ikke gått knirkefritt hele veien. Spol ti år tilbake i tid. Da etableringen av 18-hullsbanen ►

Det er ikke bare syden som kan skryte på seg hvite sandstrender og klart blått vann. Den eneste forskjellen er at badetemperaturen er 13 grader fremfor 23 grader. Men finnes det linksbaner på Azurkysten?

fant sted, var det ikke bare fryd og gammen.

– Da måtte vi bytte entreprenører flere ganger for vi måtte gjøre alt på nytt. Vi måtte blant annet grave opp og legge 5000 meter med dreneringslanger på nytt samt legge titusenvis av kubikk med sand for å få det riktig, forteller Frode .

Takket være en god gjeng på syv-åtte stykker som tok på seg hver sin del av byggeprosjektet, klarte Lofoten Links omsider å utvide til 18 hull.

– Det var to ekstremt krevende år, og jeg mistet mange kilo. Samtidig er det en opplevelse jeg ikke ville vært foruten, sier han.

Kampen om oppmerksomhet har også vært økonomisk krevende og hadde det ikke vært for vesentlig støtte fra investorer og banker, er det ikke sikkert banen fremdeles hadde vært i drift i dag. Det har rett og slett vært en kronglete vei over lang tid.

– Jeg hadde nok begitt meg ut på dette eventyret uansett, men det har vært mange

punkter underveis hvor jeg har revurdert ordentlig. «Nå er det nok» er en tanke som har streifet mange ganger, utdyper Frode.

Et av disse punktene kom i 2011. Da kom det statseide investeringsfondet SIVA på banen og investerte i prosjektet, og den daglige lederen medgir at hadde det ikke vært for dem, ville nok situasjonen vært veldig annerledes.

– Da hadde jeg jobbet i mange år med å få norsk næringsliv med, men klimaet for

Klassiske linkspreg som små kjelebunkere og ondulerende greener er naturligvis en del av utfordringene.

Hull 1, 2 og 3 er blant de tøfeste åpningene i Golf-Norge. Små landingssoner i fairway og vann i spill på flere kanter.

«Jeg hadde nok begitt meg ut på dette eventyret uansett, men det har vært mange punkter underveis hvor jeg har revurdert ordentlig.»

FRODE HOV

innovasjon og nytenkning var nok ikke det beste da, mener han.

Det økonomiske løftet med å få SIVA inn på eiersiden, og deretter nye investorer i flere omganger siden da, har gjort at utviklingen av produktet Lofoten Links har kunnet fortsette – også inn i fremtiden.

VIKTOR-TEES. Anlegget i Lofoten er i stadig utvikling. Gjøre målslisten til Frode Hov er lang, og den fylles stadig på med nye punkter. Oppgradering av driving range, hotell med flere titalls rom og enda flere utleiehytter er høyt på listen. Men høyest av dem alle er nytt klubbhus. Dagens består av noen ▶

Når solen nærmer seg horisonten og skyggene blir lange, er det få steder i verden som er bedre enn Lofoten.

midlertidige brakker som det er stor enighet om trenger oppgradering. Både for å heve inntrykket av anlegget, men også for å få service-fasilitetene som forventes av en topp 100-bane.

– Et nytt klubbhus er det skrikende behov for, erkjenner Frode.

Søknaden er allerede sendt inn til kommunen, og arbeidet med å få på plass en bygg-entreprenør er i gang. Men akkurat når det nye klubbhuset – og muligens hotellet –

vil stå ferdig, er det fremdeles for tidlig å si noe om.

Av alle de større oppgraderingene på listen er det én ting som til enhver tid står øverst: videreutvikling av banen. Den siste tiden har de fått hjelp fra en ny person i teamet.

– Vi er i ferd med å etablere nye «Viktor-tees», selvfølgelig med Viktor Hovlands hjelp, utdyper Frode.

På noen utvalgte hull vil det komme enda et utslagssted som er enda lenger bak enn dagens «back tee». Noen av hullene vil bli hundre meter lengre.

– De som føler seg ekstra eventyrlystne, kan jo prøve seg, sier Frode og legger til:

– Det er ekstremt stas å ha Viktor med i en sånn rolle.

Så banen vil bli vanskeligere for dem som skulle ønske det. Men det betyr ikke at målet kun er å gjøre verdens 88. beste bane ekstra krevende. Nye «forward tees» er også under utvikling for å korte den ned og gjøre noen vinkler hyggeligere for gjestene.

– Men det betyr overhodet ikke at Lofoten Links er i ferd med å bli en lettspilt bane.

Man bør uansett ha med seg noen ekstra baller i baggen.

